

עפ"ג 27596/06/15 - אלירן שלמיאב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 27596-06-15 שלמיאב נ' מדינת ישראל

בפני הרכב השופטים:

כב' הנשיא, השופט יוסף אלרון [אב"ד]

כב' השופט אברהם אליקים

כב' השופט יחיאל ליפשיץ

המערער אלירן שלמיאב,

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל-מוהר) בת.פ. 47376-02-14 (מיום 20/05/15) לפיו הורשע המערער (הנאשם 1) על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן (משותף עם אחר - נאשם 2) הכולל עבירות **שיבוש מהלכי משפט בצוותא לפי סעיף 244 + 29 (א)** לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **היזק לרכוש במזיד בצוותא לפי סעיף 452 + 29 (א)** לחוק העונשין; **תקיפה כדי לגנוב בצוותא לפי סעיף 381(א)(2) + 29** לחוק העונשין; **גניבה לפי סעיף 384** לחוק העונשין; **חוסר פוליסה, לפי סעיף 2** לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל - 1970 (להלן: "הפקודה"); **נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67** לפקודה; **נהיגת רכב מנועי ללא רישיון לפי סעיף 67** לפקודה.

בתאריך 17.2.14 בשעה 9:00 או בסמוך לכך, הסתובבה הגברת לריסה (המתלוננת) בשוק בחדרה, בסמוך לרחוב הרברט סמואל והתיישבה על כיסא ליד אחר הדוכנים כשהיא אוחזת בחוזקה בתיקה צמוד לבטנה.

באותו מעמד הותקפה המתלוננת על ידי מי מהנאשמים שפעלו בצוותא חדא באופן שמי מהם משך בחוזקה בתיקה של המתלוננת עד שהתיק נקרע, כך שידיות התיק נותרו קרועות בידיה של המתלוננת, הנאשמים גנבו בצוותא חדא את התיק, רכובים על אופנוע מסוג קוואסאקי בבעלות נאשם 1 שנהג על האופנוע והסיע מאחור את נאשם 2.

נאשם 1 נהג על האופנוע בעודו בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בתוקף. הנאשמים נסעו על האופנוע כאשר לוחיות הזהות מוסתרות ברשת, כל זאת על מנת שלא יזהו אותם ועל מנת לשבש את ההליך השיפוטי, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת.

לאחר הודיית המערער נגזר דינו כדלקמן:

- 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (מיום 17.2.14 עד 18.3.14)
- 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן הכלא עבירה כנגד הרכוש מסוג עוון
- 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן הכלא עבירה כנגד הרכוש מסוג פשע.
- 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן הכלא עבירות אלימות או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
- פסילה בפועל מלנהוג או מלקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים החל מיום שחרורו מן הכלא.
- 6 חודשי פסילה על תנאי שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון או בפסילה.
- פיצוי בסך 2000 ₪ למתלוננת.

ב"כ המערער ברוב הגינותו לא חלק על חומרת העבירות אותן ביצע המערער. אולם, לדבריו, קיימת אי אחידות ענישה בין העונש שנגזר על המערער שבפנינו לבין שותפו לכתב האישום.

בהתייחס לאמור לעיל, הפנה ב"כ המערער לגזר הדין אשר ניתן בעניינו של השותף (חודשיים מאסר בפועל בתיק דנן והפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים, במצטבר, באופן, שסך הכול נגזרו עליו 14 חודשי מאסר).

בנסיבות האמורות לעיל, טען ב"כ המערער כי בעוד בית משפט קמא גזר חודשיים מאסר בפועל על השותף, בעניינו של המערער נקבע מתחם ענישה שבין 8 חודשים ל- 15 חודשים מאסר בפועל. יוצא איפוא, כי מתחם הענישה ההולם שקבע בית משפט קמא בעניינו של אותו אחר, הינו טווח ענישה במנעד "בין אפס לשני חודשי מאסר לריצוי בפועל".

יוצא מהאמור לעיל, לשיטת ב"כ המערער, כי למעשה הושתו על זה האחרון "7 חודשים יותר מהאחר" וזאת, ללא הצדק סביר.

בנוסף לכך, הפנה ב"כ המערער למכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אותן פרט באשר היות המערער כבן 31, גרוש ואב לשני ילדים הסמוכים לשולחנו.

בנסיבות האמורות לעיל, ביקש ב"כ המערער להתערב בעונש שנגזר עליו, אותו הגדיר כ"עונש חמור" ולהקל עימו.

באת כח המשיבה ביקשה לדחות את הערעור תוך שהדגישה כי חלקו של המערער אינו "שווה" לחלקו של אותו אחר, וכי היה זה המערער אשר מילט את שניהם בקטנוע לאחר תקיפת הקרבן וגניבת רכושה, תוך שהוא עושה זאת בזמן פסילה וללא רישיון.

עוד הדגישה באת כח המשיבה כי בית המשפט קמא הפנה את המערער לממונה על עבודות שירות, וכי חוות הדעת בעניינו היתה שלילית בהדגישה כי בעבר בעת ביצוע עבודות שירות תפקודו היה לקוי, נעדר 23 ימים והתנהג "התנהגות בוטה ובלתי אחראית".

מכל מקום, באת כח המשיבה דחתה את ההשוואה אותה ביקש ב"כ המערער לעשות בין שני הנאשמים ואת טענתו בדבר העדר אחידות ענישה במקרה דנן.

אנו קובעים כי דין הערעור להידחות.

העבירות בהן הורשע המערער הן חמורות ביותר. מיותר להרבות מילים בנסיבות בהן מתבצעת חטיפת תיק מידיה של המתלוננת, עד כי רצועותיו נותרות בידיה והתיק נקרע.

המערער מילט עצמו ואת שותפו מהמקום, תוך היותו נוהג בפסילה וללא רישיון.

על כל אלה יש להוסיף את העובדה כי הנהיגה על האופנוע, היתה תוך הסתרת לוחית הזיהוי על מנת להקשות ולמנוע את לכידתם של רוכבי כלי המילוט, קרי המערער ושותפו.

בפנינו מעשים אשר בוצעו תוך כדי תכנון מוקדם ומחשבה תחילה לפרטי פרטים של ביצוע העבירות בצוותא.

לא מצאנו כל ממש בטענת ב"כ המערער בדבר סטייה מעיקרון אחידות הענישה במקרה דנן.

בעניינו של האחר, הונח בפני בית המשפט הסדר טיעון ובית המשפט מצא לנכון לציין כדלקמן:

" רכיב המאסר עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, נמוך עד מאוד. יחד עם זאת בהתחשב באורך תקופת המאסר על תנאי שהופעל במצטבר לאותם חודשיים מאסר בפועל

...

החלטתי בסופו של דבר לאמץ את ההסדר אשר תוצאתו הסופית התבטאה ב- 14 חודשי מאסר בפועל... " (עמ' 31 שור' 5 לגז"ד).

העונש שהוטל על אותו אחר במסגרת הענישה הכוללת לא נעלם מעינינו, ונדמה שבנסיבות העניין בית המשפט קמא הקל עם שני הנאשמים כאחד, הן בראייתו הכוללת של העונש שהוטל על אותו אחר, תוך כדי הפעלת עונש המאסר המותנה כמו גם העונש שהוטל על המערער דן. אלא שאנו סבורים שאין המערער שלפנינו יכול להיבנות ולצאת נשכר מהעונש המקל שהוטל על הנאשם האחר.

כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה או כאשר נפלה בגזר הדין טעות מהותית, והלכה זו נותרה על מכונה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113.

במקרה זה, לא היתה סטייה כלשהי לחומרה בעניינו של המערער ולדעתנו אף בית המשפט הקל עמו בהטילו עליו את העונש הקרוב לרף התחתון של מתחם הענישה אותו קבע.

במאמר מוסגר, באשר לטרוניתו של המערער, כי זה האחרון הופנה לממונה על עבודות שירות, ובסופו של יום גזר עליו עונש מאסר בפועל (לאחר שלא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות) החורג מפרק הזמן המקסימאלי של עבודות שירות, נציין כי בית המשפט קמא נהג כראוי בציינו, בטרם הפנייתו לממונה כי אינו מחוייב, ואף באת כח המאשימה באותו דיון טענה דברים דומים וזוהי גם ההלכה הנוהגת.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, 24 ספטמבר 2015, במעמד באי כח הצדדים והמערער.

י. ליפשיץ, שופט

א. אליקים, שופט

י. אלרון - נשיא
[אב"ד]